

for dem, der kan gøre stærkest Indtryk paa det eller har de bedste Fortalere, og hvis Krigsministeriet oven i Købet, som det ærede Medlem tænkte sig, skulde være bundet til Afdelingernes Skøn, tror jeg ikke, det vilde blive en meget behagelig Opgave for Administrationen at sysle med, og jeg tror ikke, det vilde fremkalde Tilfredshed indenfor Rækkerne. I mangfoldige Tilfælde vil det være saaledes, naar man ikke har rent ydre Holdepunkter ved Afgørelsen af, om den ene eller den anden skal sendes hjem, og en bliver sendt hjem, medens den anden ikke bliver det, at vedkommende, som ikke bliver hjemsendt, vil sige til sig selv og Kammerterne: Hvorfor skal han nu sendes hjem og jeg ikke? Jeg tror ikke, det er et Udgangspunkt, paa Grundlag af hvilket man vil kunne træffe Afgørelser med en saadan Sikkerhed, at det ikke vilde give Anledning til Misfornøjelse. Der kan ikke være Tvivl om, at de Vanskeligheder, som gør sig gældende for den Gruppe af Soldater, der er gifte Folk, som Helhed ikke mindst gør sig gældende netop for den Gruppe af dem, som er de helt unge mellem de gifte, altsaa ogsaa for en stor Del af dem, der hører til de yngste Aargange, men er gifte. Det er netop meget ofte Mennesker, som har stiftet deres Hjem for ganske nylig og har ganske smaa Børn, saaledes at Konen kun i meget ringe Grad er i Stand til at tage Del i Bedriften. Der er ganske særlige Vanskeligheder for dem, og der er efter min Mening al mulig Grund til ogsaa at tage Hensyn dertil. Det er gentagne Gange blevet sagt, at der i alle Tilfælde vilde blive Misfornøjelse. Denne Sætning er saa sand, som nogen Sætning kan være. Hvis man ikke kan foretage en Hjemsendelse af alle, vil der hos det overvældende Flertal af dem, der bliver inde, være Misfornøjelse og Beklagelse deraf. Det ærede 1ste Medlem for 6te Kreds (J. Pedersen) sagde til mig, at hvis jeg var gaaet aargangsvis frem, altsaa efter denne mere protokolmæssige, mere kontormæssige Retfærdighed, som jeg anser det for at være, vilde der være rettet mindre Misfornøjelse imod mig derved. Ja, jeg vil gerne erkende, at det er muligt; det er muligt, at Misfornøjelsen rettet mod mig personligt og mod Ministeriet vilde være blevet mindre ad den Vej, men jeg vilde have købt denne noget større Tilfredshed, noget mindre Misfornøjelse, med adskillige tusinde Hjemms Velfærd eller

i hvert Fald med en saadan Indgriben deri, at jeg for min Del ikke har villet betale en saadan Pris for at opnaa noget mindre Misfornøjelse overfor mig personlig. Hvad det drejer sig om i dette Tilfælde er, for hvilken Del Ombytningen først skulde foregaa. Der maa jeg af alle de Grunde, jeg har anført dels i dette Ting, dels i det andet Ting, fastholde, at den mest hensigtsmæssige Fremgangsmaade er den, som her er valgt. Deraf følger imidlertid ikke, at der ikke skal foregaa videre Ombytninger. Dette har hele Tiden været min Plan, som allerede fremhævet nede i Folketinget, og tillige saa hurtigt som muligt at give Besked om Tidspunktet for de kommende Ombytninger og om, hvem de kan komme til gode. Saa hurtigt som muligt vil dette ske. I saa Henseende maa man imidlertid ikke være blind for, at der er Vanskeligheder ved at lægge Planer meget langt ud i Fremtiden, Vanskeligheder fremkaldte ved hele den almindelige Situation i Europa for Tiden. Jeg vilde gerne, idet jeg dermed skal afslutte Bemærkningerne om Spørgsmaalet gifte og ugifte, og hvad dermed staar i Forbindelse, føje til, at naar man fra de forskellige Sider er klar over, at en hvilken som helst Ordning, der blev truffet, maatte fremkalde Misfornøjelse hos nogle, vilde jeg tro, det havde været klogere og rigtigere, om ærede Medlemmer baade i dette og det andet Ting mindre havde understreget en saadan Misfornøjelse. Den Bekymring, man lader komme til Orde, er en Bekymring for, at dette skal forøge Vanskelighederne indenfor Soldaternes Kreds. Det er ikke umuligt, at den Debat, der har fundet Sted i Rigsdagen om disse Spørgsmaal, vil forøge disse Vanskeligheder. Jeg beklager, hvis det skulde blive Tilfældet, og jeg haaber — jeg er fuldkommen sikker paa, at ærede Medlemmer, som har deltaget i Diskussionen, ikke har tilsigtet noget saadant —, jeg haaber, at de, hvor de faar Lejlighed til at øve Indflydelse i saa Henseende, vil yde ogsaa deres Bidrag til, at der bliver saa ringe Vanskelighed paa dette Punkt som paa nogen Maade muligt.

Det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (Rambusch) gjorde dernæst forskellige andre Bemærkninger i Tilknytning til Lovforslaget og hele det Spørgsmaal, som her drøftes. Det ærede Medlem sagde, at ved nogle Vaaben kom, efter hvad der er sagt ham, visse Grupper til at ligge længere inde end ved andre Vaaben. Jeg tror, at det navnlig drejede